

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตพิสัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ กลุ่ม ๓ รายวิชา งานระบบเครื่องยนต์ควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Active Learning)

ระดับชั้น ปวส.๒ กลุ่ม ๓ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

รหัสวิชา ๓๐๑๐๑-๒๐๐๘ รายวิชา งานระบบเครื่องยนต์ควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์

ครูผู้สอน นายพิพัฒน์ ต้องเชื้อ

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตพิสัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ ๒ กลุ่ม ๓ รายวิชา งานระบบเครื่องยนต์ควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Active Learning) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวส.๒ กลุ่ม ๓ จำนวน ๑๘ คน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินจิตพิสัยของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยนักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีและดีเยี่ยมทุกคน และเมื่อพิจารณา ด้านจิตพิสัย พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และจิตสาธารณะอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติสามารถส่งเสริมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะด้านจิตพิสัยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Active Learning) จึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสายอาชีพ โดยเฉพาะรายวิชา งานระบบเครื่องยนต์ควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นในระดับอาชีวศึกษาได้